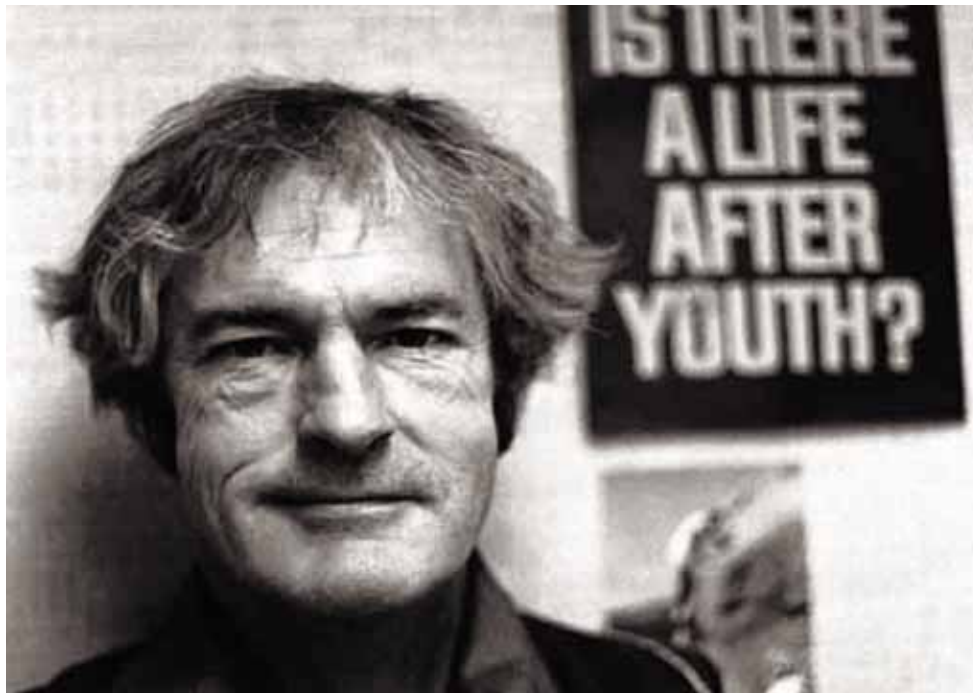

Memòries d'un autèntic 'skywalker'

Reeditada l'autobiografia de Timothy Leary, el gran guru dels anys de les drogues sintètiques, en **Josep Lambies** es fica dins d'una nau espacial que no té fre de mà

L'honorable doctor Timothy Leary, emperador astral de l'era de les drogues, va morir el 31 de maig del 1996, i complint amb els seus desitjos pòstums les seves restes van ser introduïdes en una nau i catapultades vers la immensitat de l'espai. El seu cadàver incinerat encara deu flotar per l'univers, assegut en el tron mortuori precintat i amb el cinturó de seguretat, vivint l'últim de molts viatges siderals com el rei Artús acomiadat mar endins en una barca funerària roent en flames. Poc abans d'abandonar, literalment, aquest món, Leary va escriure *LSD Flashbacks*, un llibre de memòries de 700 pàgines recuperat pels d'Alpha Decay.

William Burroughs va dir una vegada que Leary era "un visionari del potencial de la ment i l'esperit humans". Va

començar a fer provatures amb bolets al·lucinògens poc després que la seva esposa Marianne se suïcidés, connectant una mànega al tub d'escapament del cotxe. Era

“**Vaig observar com la primera criatura marina sortia de l'aigua, i ens vam enllitar**

l'estiu del 60, a Cuernavaca, Mèxic, terra de fongs sagrats, i Leary va tenir majestuoses visions. "Serps enjoiades, rèptils arabescs que s'esmunyien i enroscaven i queien fent voltes pel desguàs que era el centre de la meua

retina", així va descriure l'experiència iniciàtica.

El seu avi patern, un immigrant irlandès que vestia camisolina d'anar a dormir fins als peus, li havia dit una vegada, de petit, que no fes mai el que d'ell s'esperés. "Troba el teu propi camí", van ser les seves paraules, tal com Leary les va recordar fins als seus últims dies. Després del *trip* d'aquella tarda d'agost, sota un sol de justícia, al costat d'una piscina en què els homes duïen banyadors de flors i les dones eriçaven el cos a les gandules, el van contractar a Harvard, al departament de psicologia.

Es va enfrontar als alts estaments del puro i el divan, que encara es regien pel patró de les velles teories freudianes, i va fundar una branca d'estudi

per indagar en les capacitats estimulants i creatives de l'àcid.

"Vaig observar amb calma com la primera criatura marina sortia de l'aigua, i em vaig enllitar amb ella mentre la sorra em gratava la galta". Va anar de viatge fins al Mesozoic, passant pels palaus del Nil, temples hindús i l'antiga Babilònia, va recrear-se en els joiers de Birmània, les maragdes de Muzo, un espectacle de llum i color. El seu déu era William James, germà de l'autor d'*Un altre pas de rosca*, que ja havia inaugurat a principis de segle la investigació sobre els canvis cerebrals que es produeixen sota els efectes del peiot i l'òxid nítrós. Havia publicat *Les varietats de l'experiència religiosa*, que Leary i els seus apòstols van llegir com un manual d'alquímia, en els temps en què els americans només es xutaven amb l'ansiolític de moda.

Després de llegir les novel·les de Mark Twain, consumidor exemplar, Leary es va convertir en un llunàtic amb ulleres de conxa i els ulls emboirats que traficava pels despatxos de la universitat. Els *beats* li proporcionaven substàncies de laboratori que amb prou feines tenien nom, era el rei de l'imperi de les drogues sintètiques. En un dels moments àlgids dels *Flashbacks*, Leary va deixar dit que "qui mor per causes naturals és un ignorant". Creia en la mort com un esport d'equip, una decisió generacional que s'ha de fer en comunitat. Declarat enemic públic pel govern dels EUA, és el gran guru de la contracultura.

LSD FLASHBACKS
Alpha Decay. 699 pàg. 22,50 €.